

“मीठे बच्चे— बाबा बागवान हुनुहुन्छ, उहाँ बागवानको पासमा तिमी मालीहरूले धेरै राम्रा-राम्रा सुगन्धित फूल ल्याउनु छ । यस्तो फूल नल्याऊ जुन ओइलिएको होस् ।”

प्रश्नः— बाबाको नजर कुन बच्चाहरूमाथि पर्छ, कुन माथि पर्दैन ?

उत्तरः— जो राम्रो वास्ना दिनेवाला फूल हुन्छन्, अनेक काँडाहरूलाई फूल बनाउने सेवा गर्छन्, उनीहरूलाई हेरेर बाबा खुसी हुनुहुन्छ । उनीहरूमाथि नै बाबाको नजर जान्छ र जसको वृत्ति नराम्रो हुन्छ, आँखाले धोखा दिन्छ, उनीहरूमाथि बाबाको नजर पनि पर्दैन । बाबा त भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, फूल बनेर अनेकौंलाई फूल बनायौ भने होशियार माली मानिनेछौ ।

ओम् शान्ति । बागवान बाबा बसेर आफ्ना फूलहरूलाई देख्नुहुन्छ किनकि अरू सबै सेन्टरमा त फूल र माली छन्, यहाँ तिमी बागवानको पासमा आउँछौ आफ्नो सुवास दिनको लागि । तिमी फूल हो नि । तिमी पनि जान्दछौ, बाबा पनि जान्नुहुन्छ— काँडाको जंगलको बीजरूप हो रावण । यसो त सारा वृक्षको बीज एउटै छ तर फूलको बगैँचाबाट काँडाको जंगल बनाउनेवाला पनि अवश्य हुनुपर्छ । त्यो हो रावण । त्यसैले निर्णय (जज) गर— बाबाले ठीक सम्झाउनुहुन्छ नि । देवतारूपी फूलहरूको बगैँचाको बीजरूप हुनुहुन्छ बाबा । तिमी अहिले देवी-देवता बनिरहेका छौ नि । यो त हरेकले जान्दछ— म कुन किसिमको फूल हुँ ? बागवान पनि यहाँ नै आउनुहुन्छ फूलहरूलाई हेर्न । ती त सबै माली हुन् । ती पनि अनेक प्रकारका माली हुन् । त्यस बगैँचाको पनि भिन्न-भिन्न प्रकारका माली हुन्छन् नि । कसैको ५०० रूपैयाँ तलब हुन्छ, कसैको १०००, कसैको २००० रूपैयाँ । जसरी मुगल गार्डेनको माली धेरै होशियार हुनुपर्छ । उसको तलब पनि अधिक होला । यो त बेहदको ठूलो बगैँचा हो, यसमा पनि अनेक प्रकारका नम्बरवार माली छन् । जो धेरै राम्रा माली हुन्छन् तिनले बगैँचालाई धेरै राम्रो शोभायमान बनाउँछन्, राम्रा फूल लगाउँछन् । गवर्मेन्ट हाउसको मुगल गार्डेन कति राम्रो छ । यो हो बेहदको बगैँचा । बागवान एक हुनुहुन्छ । अब काँडाको जंगलको बीज हो रावण र फूलहरूको बगैँचाको बीज हुनुहुन्छ शिवबाबा । वर्सा मिल्छ बाबाबाट । रावणबाट वर्सा मिल्दैन । उसले त मानौं श्राप दिन्छ । जब श्रापित हुन्छन् तब जसले सुख दिनुहुन्छ उहाँलाई सबैले याद गर्छन् किनकि उहाँ हुनुहुन्छ सुखदाता, सदा सुख दिनेवाला । माली पनि भिन्न-भिन्न प्रकारका छन्, बागवान आएर मालीहरूलाई पनि देख्नुहुन्छ— कसरी साना-ठूला बगैँचा बनाउँछन् । कुन-कुन फूलहरू छन् त्यो पनि ख्यालमा ल्याउनुहुन्छ । कहिलेकाहीँ धेरै राम्रा-राम्रा मालीहरू पनि आउँछन् उनीहरूको फूलको सजावट पनि विशेष गरेर राम्रो हुन्छ । त्यसैले बागवानलाई पनि खुसी हुन्छ— ओहो ! यो माली त धेरै राम्रो छ, फूल पनि धेरै राम्रा-राम्रा ल्याएको छ । यहाँ हुनुहुन्छ बेहदको बाबा, उहाँको कुरा पनि बेहदको छ । तिमी बच्चाहरू दिलबाट सम्झन्छौ— बाबाले बिल्कुलै सत्य भन्नुहुन्छ । आधा कल्प चल्छ रावण राज्य । फूलको बगैँचालाई काँडाको जंगल रावणले बनाउँछ । जंगलमा काँडे-काँडा हुन्छन् । धेरै दुःख दिन्छन् । बगैँचाको बीचमा काँडा कहाँ हुन्छन् र, एउटा पनि हुँदैन । प्यारा बच्चाहरूले जान्दछन् । रावणले देह-अभिमानमा ल्याउँछ । ठूलो भन्दा ठूलो काँडा हो देह-अभिमान ।

बाबाले रात्री पनि सम्झाउनुभयो कसैको दृष्टि कामुक हुन्छ भने कसैको हल्का कामुक दृष्टि हुन्छ । कोही नयाँ-नयाँ पनि आउँछन्, जो पहिले पहिले राम्रोसँग चल्छन्, सम्झन्छन् विकारमा कहिले पनि जानेछैनौं, पवित्र रहनेछौं । त्यस समयमा क्षणिक (श्मसानघाटको जस्तो) वैराग्य आउँछ । फेरि घरमा गएपछि खराब हुन पुग्छन् । दृष्टि नराम्रो हुन जान्छ । यहाँ जसलाई राम्रो-राम्रो फूल सम्भरेर बागवानको पासमा ल्याएर बताउँछन्— बाबा, यो धेरै राम्रो फूल हो, कुनै-कुनै मालीले कानमा आएर बताउँछन्— यो फलानो फूल हो । मालीले त अवश्य बताउनेछ नि । यस्तो होइन बाबा अन्तर्यामी हुनुहुन्छ । मालीले हरेकको चाल-चलन बताउँछन्— बाबा यसको दृष्टि राम्रो छैन, यसको चलन रोयल छैन, यो १०-२० परसेन्ट सुधेको छ । मुख्य हो आँखा, जसले धेरै धोखा दिन्छ । माली आएर बागवानलाई सबैकुरा बताउनेछन् । बाबाले एक-एकसँग सोध्नुहुन्छ— भन, तिमीले कस्तो फूल ल्याएका छौ ? कोही गुलाबका फूल हुन्छन्, कोही मोतीका, कसैले आँकको पनि लिएर आउँछन् । यहाँ धेरै खबरदार रहन्छन् । जंगलमा गएपछि फेरि ओइलाउँछन् । बाबा देख्नुहुन्छ— यो कुन प्रकारको फूल हो ।

माया पनि यस्तो छ जसले मालीलाई पनि बडो जोडसँग थप्पड लगाउँछ, जसले गर्दा माली पनि काँडा हुन पुग्छन् । बागवान जब आउनुहुन्छ पहिले-पहिले बगैँचालाई हेर्नुहुन्छ, फेरि बाबा बसेर उनीहरूलाई शृङ्गार गर्नुहुन्छ । बच्चाहरू खबरदार रहनु, कमीहरूलाई निकाल्दै जाऊ, नत्रभने फेरि धेरै पछुताउनेछौ । बाबा आउनुभएको छ लक्ष्मी-नारायण बनाउन, त्यसको सट्टा के हामी नोकर बनाउँ ! आफ्नो जाँच गरिन्छ, हामी यस्तो उच्च लायक बन्छौ ? यो त जान्दछौ— काँडाको जंगलको बीज रावण हो, फूलको बगैँचाको बीज हुनुहुन्छ राम । यी सबै कुरा बाबाले बसेर बताउनुहुन्छ । बाबाले फेरि पनि स्कूलको पढाइको महिमा गर्नुहुन्छ, त्यो पढाइ फेरि पनि राम्रो हो किनकि त्यो आमदानीको स्रोत (सोर्स अफ इनकम) हो । लक्ष्य उद्देश्य (एम, अब्जेक्ट) पनि छ । यो पनि पाठशाला हो, यसमा पनि लक्ष्य छ । अन्त कहीं पनि यस्तो लक्ष्य उद्देश्य हुँदैन । तिम्रो एउटै लक्ष्य छ नरबाट नारायण बन्ने । भक्तिमार्गमा सत्य-नारायणको कथा धेरै सुन्छन्, हरेक महिना ब्राह्मणलाई बोलाउँछन्, ब्राह्मणहरूले गीता सुनाउँछन् । आजभोलि त गीता सबैले सुनाउँछन्, सच्चा-सच्चा ब्राह्मण त कोही छैनन् । तिमी हौ सच्चा-सच्चा ब्राह्मण । सच्चा बाबाका बच्चा हौ । तिमीले सच्चा-सच्चा कथा सुनाउँछौ । सत्य-नारायणको कथा पनि छ, अमरकथा पनि छ, तीजरीको कथा पनि छ । भगवानुवाच— म तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउँछु । उनीहरूले गीता त सुनाउँदै आएका छन् । फेरि राजा को बन्यो त ? यस्तो कोही छ जसले भनोस्— म तिमीलाई राजाहरूको राजा बनाउनेछु, म स्वयम् बन्नेछैन । यस्तो कहिल्यै सुनेका छौ ? उहाँ एक बाबा नै हुनुहुन्छ जसले बसेर बच्चाहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ । बच्चाहरू जान्दछन्— यहाँ बागवानको पासमा रिफ्रेस हुन आउँछौ । माली पनि बन्छन्, फूल पनि बन्छन् । माली त अवश्य बन्नु छ । थरि-थरिका माली छन् । सेवा गरेनौ भने राम्रो फूल कसरी बन्नेछौ ? हरेकले आफ्नो दिलसँग सोधोस्— म कुन प्रकारको फूल हुँ ? कुन प्रकारको माली हुँ ? बच्चाहरूले विचार सागर मन्थन गर्नुपर्छ । ब्राह्मणीले जान्दछिन्— माली पनि किसिम-किसिमका हुन्छन् नि । कोही राम्रा-राम्रा माली पनि आउँछन्, जसको बडो राम्रो बगैँचा हुन्छ । जसरी राम्रो माली भयो भने बगैँचा पनि राम्रो बनाउँछन् । राम्रा-राम्रा फूल लिएर आउँछन्, जसले गर्दा दिल खुसी हुन्छ । कसै-कसैले साधारण फूल लिएर आउँछन् । बागवानले सम्भन्नुहुन्छ यिनले के-के पद पाउनेछन् । अभै समय छ । एक-एक काँडालाई फूल बनाउनमा मेहनत लाग्छ । कोही त फूल बन्न चाहँदैनन्, काँडा हुनै मन पराउँछन् । आँखाको वृत्ति धेरै विकारी रहन्छ । यहाँ आउँछन् तर पनि उनीहरूबाट सुवास आउँदैन । बागवान चाहनुहुन्छ मेरो अगाडि फूल बसे भने राम्रो हुन्छ जसलाई देखेर खुसी हुन्छ । देख्दछु— वृत्ति नराम्रो छ भने त्यसलाई नजर पनि दिनुहुन्न । त्यसैले एक-एकलाई हेर्नुहुन्छ, यी मेरा फूलहरू कुन प्रकारका छन् ? कति सुगन्ध दिन्छन् ? काँडाबाट फूल बनेका छन् वा छैनन् ? हरेकले स्वयम् पनि सम्भन सक्छन्— हामी कहाँसम्म फूल बनेका छौ ? पुरुषार्थ गछौ ? घरी-घरी भन्छन्— बाबा, हामी हजुरलाई बिसिहाल्छौ । योगमा एकाग्र हुन सक्दैनौ । हरे, याद गरेनौ भने फूल कसरी बन्न सक्छौ ? याद गन्यौ भने पाप काटिनेछ तब फूल बनेर फेरि अरूलाई पनि फूल बनाउन सक्छौ, तब माली नाम राख्न सकिन्छ । बाबाले मालीहरूको माग गरिरहनुहुन्छ । छ कोही माली ? किन माली बन्न सक्दैनन् ? बन्धन त छोड्नुपर्छ । भित्रबाट जोश आउनुपर्छ । सेवाको उल्लास रहनुपर्छ । आफ्ना पङ्खलाई स्वतन्त्र गर्नको लागि मेहनत गर्नुपर्छ । जसमा धेरै प्यार हुन्छ, त्यसलाई छोड्न सकिन्छ र ? बाबाको सेवाको लागि जबसम्म फूल बनेर अरूलाई बनाउँदैनौ भने उच्च पद कसरी पाउनेछौ ? २१ जन्मको लागि उच्च पद छ । महाराजा, राजा, ठूला-ठूला धनवान् पनि हुनेछन् । फेरि नम्बरवार कम धनवान् पनि हुन्छन्, प्रजा पनि हुन्छन् । अब हामी के बन्ने ? जे अहिले पुरुषार्थ गर्नेछौ त्यो कल्प-कल्पान्तर बन्नेछौ । अहिले पूरा जोड दिएर पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । नरबाट नारायण बन्नुपर्छ । जो राम्रा पुरुषार्थी छन् उनीहरूले व्यवहारमा उतार्नेछन् । हरेक दिनको आमदानी र घाटालाई हेर्नुपर्छ । १२ महिनाको कुरा होइन, दिनहुँको घाटा र फाइदा निकाल्नु छ । घाटामा पार्नु छैन । नत्रभने थर्डक्लास बन्नेछौ । स्कूलमा पनि नम्बरवार हुन्छन् नि ।

मीठा-मीठा बच्चाहरू जान्दछन्— हाम्रा बीज हुनुहुन्छ वृक्षपति, जसको आगमनले हामीमाथि बृहस्पतिको दशा बस्छ । फेरि रावण राज्य आएपछि राहुको दशा बस्छ । कहाँ उहाँ एकदम उच्च (हाइएस्ट), कहाँ ऊ

एकदमै कनिष्ठ (लोएस्ट) । एकदम शिवालयबाट वेश्यालय बनाइदिन्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूमाथि बृहस्पतिको दशा छ । पहिले नयाँ वृक्ष हुन्छ । फेरि आधा भएपछि पुरानो हुन शुरू हुन्छ । बागवान पनि हुनुहुन्छ, मालीहरूको पनि वृद्धि हुँदै जान्छ । बागवानको पासमा लिएर आउँछन् । हरेक मालीले फूल लिएर आउँछन् । कोहीले त यस्ता राम्रा फूल लिएर आउँछन्, शिवबाबाको पासमा जानको लागि तड्पिन्छन् । कस्ता कस्ता युक्तिहरूबाट बच्चाहरू आउँछन् । बाबा भन्नुहुन्छ— धेरै राम्रा फूल ल्याएका छौ । दोस्रो दर्जाको माली नै भए पनि माली भन्दा फूल राम्रा हुन्छन्, तड्पिन्छन् शिवबाबाको पासमा जानको लागि, जुन बाबाले हामीलाई यति उच्च विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । घरमा मार खान्छिन् फेरि पनि भन्छिन्— शिवबाबा हाम्रो रक्षा गर्नुहोस् । उनलाई नै सच्चा द्रौपदी भनिन्छ । जुन कुरा बितिसक्यो त्यो फेरि दोहोरिनेछ । हिजो पुकारेका थियौ नि, आज बाबा बचाउनको लागि आउनुभएको छ, युक्ति बताउनुहुन्छ— यसरी-यसरी भूँ-भूँ गर । तिमी भ्रमरी हो, उनीहरू हुन् कीरा । उनीहरूलाई भूँ-भूँ गरिराख । भन, भगवानुवाच— काम महाशत्रु हो, यसलाई जितेपछि विश्वको मालिक बन्नेछौ । कुनै न कुनै समय अबलाहरूको बोली लाग्छ, त्यसपछि ठण्डा हुनेछन् । भन्छन्— ठीकै छ, जाऊ । यस्तो बनाउनेवालाको पासमा जाऊ । मेरो तकदिरमा छैन, तिमी त जाऊ । यसरी द्रौपदीहरू पुकार्छन् । बाबाले लेख्नुहुन्छ भूँ-भूँ गर । कोही-कोही स्त्रीहरू पनि यस्ता हुन्छन् जसलाई सूपनखा, पूतना भनिन्छ । पुरुषले उनीहरूलाई भूँ-भूँ गर्छन्, उनी कीरा बन्न पुग्छिन्, विकार विना रहन सकिदैनन् । बागवानको पासमा किसिम-किसिमका आउँछन्, कुरै नसोध । कुनै-कुनै कन्याहरू पनि काँडा बन्न पुग्छन्, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो जन्मकुण्डली बताऊ । बाबालाई सुनाएनौ र लुकायौ भने वृद्धि हुँदै जानेछ । भूटो चलन सक्दैन । तिम्रो वृत्ति खराब हुँदै जानेछ । बाबालाई सुनायौ भने बच्नेछौ । साँचो बताउनुपर्छ, नत्रभने बिल्कुलै महारोगी बन्नेछौ । बाबा भन्नुहुन्छ— विकारी जो बन्छ उसको मुख कालो हुन्छ । पतित अर्थात् कालो मुख । कृष्णलाई पनि श्याम-सुन्दर भनिन्छ । कृष्णलाई कालो बनाएका छन् । रामलाई, नारायणलाई पनि कालो देखाउँछन् । अर्थ केही पनि बुझ्दैनन् । तिम्रो पासमा त नारायणको चित्र गोरो छ, तिम्रो त यो लक्ष्य हो । तिमीलाई कालो नारायण कहाँ बन्नु छ र । यी मन्दिरहरू जुन बनाएका छन् यस्ता थिएनन् । विकारमा गिरेपछि फेरि कालो मुख हुन्छ । आत्मा कालो बनेको छ । तमोप्रधान (आइरन एजेड) दुनियाँबाट सतोप्रधान (गोल्डन एजेड) दुनियाँमा जानु छ । सम्पूर्ण सतोप्रधान (सुनको चरा) बन्नु छ । *काली कलकत्तेवाली* भन्छन् । कति डरलाग्दो अनुहार देखाउँछन् । कुरै नसोध । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, यो सबै हो भक्तिमार्ग । अहिले तिमीलाई त ज्ञान मिलेको छ । अच्छा ! मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आफ्ना पङ्ख मुक्त गर्ने मेहनत गर्नु छ, बंधनबाट मुक्त भएर होशियार माली बन्नु छ । काँडालाई फूल बनाउने सेवा गर्नु छ ।
- २) म कति सुगन्धित फूल बनेको छु ? आफैले आफूलाई हेर्नु छ । मेरो वृत्ति शुद्ध छ ? आँखाले धोखा त दिँदैन ? आफ्नो चाल-चलनको चार्ट राखेर कमीहरूलाई निकाल्नु पर्छ ।

वरदानः— निश्चयबुद्धि बनेर कमजोर संकल्पको जाललाई समाप्त गर्नेवाला सफलता सम्पन्न भव

अहिलेसम्म अधिकांश बच्चाहरू कमजोर संकल्पलाई स्वयम् नै उत्पन्न (इमर्ज) गर्छन् । सोच्दछन्— खोई, कुन्नी, होला कि नहोला, के होला... यी कमजोर संकल्प नै पर्खाल बन्छन् र सफलता त्यस पर्खालभित्र हराउँछ । मायाले कमजोर संकल्पको जालो फिजाइदिन्छ, त्यही जालमा फँस्छन् । त्यसैले म निश्चयबुद्धि विजयी हुँ, सफलता मेरो जन्मसिद्ध अधिकार हो— यस स्मृतिबाट कमजोर संकल्पलाई समाप्त गर ।

स्लोगनः— तेस्रो ज्वालामुखी नेत्र खुला रह्यो भने माया शक्तिहीन बन्नेछ ।